

ind paa at løse dette Spørgsmaal, medmindre han faar det andet i Stebet. — Vilde han det, var det jo saameget mere glædeligt, saa kunde vi jo blive enige paa to Maader om at blive ved Kontorholdsaloven som tidligere og faae den gamle utidsfarende Bestemmelse ud af Verden, men jeg er bange for, at den høitærede Minister nok vil gjøre det Sidste, men at han saa vil sige: Der er Noget, der ligger mig meget stærkt paa Sinde, og som jeg i mangfoldige Aar har arbeidet paa at faae igjennem, det vil jeg have for det. Det mener jeg nu ikke behøves; er Bestemmelsen foreløbet, vil den nok blive affkaffet om kortere eller længere Tid. — Vi have jo Erfaring for, at vi have ikke gjort mange store eller nyttige Fremskridt under denne Regjering, og vi kunne vel heller ikke vente det fremdeles, og have vi ventet saa længe med saa Meget, kunne vi vel ogsaa vente med det; det er da ikke et af de mest brændende Spørgsmaal. Jeg kan idetmindste ikke være med til at offre min egen Mening, som er stik modsat Mindretallets, for at faae dette affkaffet, som ikke er saa farligt, som det er fremstillet; det Exempel, der er anføret af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen), er vistnok saa omtrent eneftaaende, thi benyttede andre Politimestre det, maatte man jo høre om det, men jeg kjender ikke noget Steb, hvor den Kraft bliver brugt, og flere andre Rigsdagsmænd, som jeg har talt med derom, gaar det ligesaa, og i ethvert Tilfælde skulde man dog have undersøgt, hvorledes Forholdene stille sig omkring i Landet, førend man kunde rette sin Afstemning dertil. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Flertallets Forslag.

Berg: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amt 4de Valgkreds (H. C. Holch) opfordrede Thinget til at forlade en 21 Aar gammel Praxis ved Fastsættelsen af Indholdet af Kontorholdsalove. Det forekommer mig, at for at vi skulle forlade Flertallet og Ordføreren og gaa ind paa det ærede Medlems Betragtning, maatte vi have lidt fyldigere Grunde, end Mindretallet har anført derfor, og jeg skal derfor tillade mig at udbede mig noget nærmere Oplysninger om den foreliggende Sag. Jeg skal ikke negte, at det forbaufede mig noget at høre, at en 91 Aar gammel Lovbestemmelse fra 1791, der er opstaaet paa en Tid, da man kjendte lidt til Postvæsenet og intet til Landpostvæsenet, endnu skulde eksistere i en videre generende Grad her i Landet. (Afbrudelse af D. Christensen). Ja, det ærede Medlem skal dog ikke være for ivrig i at angibe; jeg er bange for, at han ikke kan se Gloven for de enkelte Træer, han har faaet fat i. Han har et generende Tilfælde fra en eller anden Retsbetjent, som sidder paa Gebyrer, og det er ganske naturligt, at denne, som selv skal udrede Portoen, gjerne vil slippe saa let som muligt. Det er

Et, men det Almindelige er et Andet. Ville de gaa tilbage til 1848 og tro, at denne Bestemmelse kan være godkjendt ved en forbigaaende Lov fra 1848, saa ville de atter tage feil og ikke tage Hensyn til Udviklingen. Fra 1848 til 1882 er Postvæsenet i Danmark jo undergaaet en saa fuldstændig Omordning, at der ikke kan være Sammenligning mellem Forholdene dengang og nu, hvad Landpostvæsenet angaar. Altsaa, alle disse Bestemmelser om, hvorledes Breve angaaende Kongens og den offentlige Tjeneste skulle besørges, kommer det ærede Medlem for Frederiksborg Amt 4de Valgkreds nu og forlanger, at vi skulle afløse paa den i hans Forslag under Nr. 1 antydede Maade og derved forlade en Praxis i Behandlingen af disse Love, som ogsaa har havt Sanction af en forhenværende Justitsminister, et forhenværende Medlem for Rjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe). Lør jeg nu ikke spørge det ærede Mindretal, navnlig dets ærede Ordfører, om, i hvilken Udstrækning en saa foreløbet og urimelig Lovbestemmelse som den, her er omtalt, bliver benyttet? Vi have jo kun et vist Antal Retsbetjente her i Landet; deres Antal er ikke saa stort, at man ikke let skulde kunne faae statistisk Oplysning om, i hvilken Udstrækning de bruge den Lov. Turde det ikke være sikkert, at det for de Allerflestes Vedkommende er aldeles forsvunden, at den overhovedet benyttes, og hvilke er det, der benytte den? Er det ikke navnlig de Embedsmænd, der sidde paa Gebyrer efter den foreløbte Lovgivning fra før 1861, og som i Genhold dertil skulle udrede deres Kontorudgifter, og som for at faae Portoudgifterne saa langt ned som muligt benytte en gammel, urimelig Lov, der intet Hensyn tager til Postvæsenets Udvikling, maaffe uden at de have faaet noget særligt Tilhold dertil fra Administrationens Chef? Skulle da vi, fordi disse Mænd — det være mange eller saa, det kan jo nærmere oplyses — bruge en Lov paa en Maade, som der, Sagen set i sin egentlige Sammenhæng, ikke er Spor af Fornuft i, skulle vi derfor i dette Dieblis lade os lede af det ærede Medlem for Frederiksborg Amt 4de Valgkreds imod vor ærede Ordfører til at gaa bort fra 21 Aars Praxis? Det ærede Medlem fra Fjere (D. Christensen) mente, at der ingen Grunde var fra hans Modparters Side. Ja, er der ingen Grunde fra den ene Side, saa er der vist heller ingen Oplysninger fra den anden Side — Grunde kan jeg nok finde; det kan jo være behageligt for Embedsmændene at faae slaaet to Fluer med eet Smæk ved Forslaget under Nr. 1, og da først en Bestemmelse om Godtgjørelse af Portoudgifter efter Regning, en Bestemmelse, som jeg foreløbig ikke skal opholde mig ved, hvortæn tale for eller imod i denne Forbindelse, men en Bestemmelse, der dog fører os tilbage til den Tid, da vi havde de kongelige Tjenestebreve, som man affaafte, fordi det foranledigede Misbrug, at man havde disse